

Миленко Васовић: Бивши декан Филозофског факултета не жели у пензију

Професор Живан Лазовић, некадашњи први човек Филозофског факултета у Београду и бивши проректор Универзитета у Београду не зна какав ће статус имати следећег септембра када стиче услов за пензију.

Одељење за филозофију поднело је захтев Кадровској комисији да се њиховом колеги продужи радни однос на две године, међутим, ова идеја би могла да буде разлог за нови случај на овој високошколској установи.

Са овим предлогом се не слажу све колеге, а двојица професора, Душко Прелевић и Небојша Грубор су, свако за себе, упутили дописе Кадровској комисији у којима су таксативно навели разлоге због којих некадашњем декану не треба пружити такву прилику.

У дописима Прелевића и Грубора оспорена је стручност професора Лазовића, а

наведени су и примери који су на ивици академског понашања.

Небојша Грубор у својој анализи оцењује да Живојин Лазовић не испуњава ни минимум критеријума које предвиђа Статут Филозофског факултета. Он је навео и примере, уз констатацију да од шест услова „везаних за резултате у научном раду“ Лазовић не испуњава четири.

Да би се редовном професору продужио радни однос према Сатуу факултета потребно је, поред осталог, да је кандидат у међувремену (од избора у претходно звање) остварио резултате у научном раду.

Професор Грубор, на пример, скреће пажњу да књига „Проблем филозофског скептицизма“ не може бити квалификована као научни рад, јер је већ вреднована 2012. када је Лазовић биран у звање редовног професора.

За Грубора је, између осталог, проблематично и вредновање рада „Чему прикривање историје српске филозофије“ јер тај текст није штампан у часопису Теорија, већ посебно, мимо знања редакције, па онда придодат часопису као сепарат. А то није уобичајена пракса за објављивање научних радова.

Истим сепаратом односно насловом („Чему прикривање историје српске филозофије“) бавио се и професор Прелевић. Он оцењује да је то критички осврт на књигу професора Слободана Жуњића („Историја српске филозофије“) и да не може бити третиран као научни рад.

До коначног расплета, док професор Лазовић не сазна да ли ће у септембру у пензију ваља још додати да је Кадровска комисија факултета вратила предлог Одељењу за филозофију – да предлагачи још једном одвагају. Можда нису знали за недостатке на које указују Грубор и Прелевић

Као илустрацију о каквом темату се радило, а да би дочарао амбијент у коме је

Нова афера на Филозофском - ко (не) испуњава критеријуме и ко неће у пензију?

Пише: Нова С

среда, 29 март 2023 07:40

Лазовићев текст настао Прелевић наводи и наслов осврта једног другог професора, Јована Аранђеловића: „Како је незналица оклеветала Одељење за филозофију“.

За боље разумевање ваља знати да се читава прича око књиге „Историја српске филозофије“ догађала 2015. односно у време када је, сада већ покојни, Жуњић био кандидат за дописног члана САНУ, а Лазовић проректор БУ. Случајно или не, Жуњић није изабран.

Они који се сећају тог времена можда памте и дебате и полемике на ову тему, а ако желе да се подсети могу на Интернету пронаћи текст „Инквизициона хајка на професора Жуњића“ (Драган Павловић).

Даље, професор Прелевић оцењује да Живан Лазовић не испуњава ниједан услов предвиђен Статутом да би му се продужио радни однос и додаје да је нереално чекивати да би ти услови у скорије време могли бити испуњени.

До коначног расплета, док професор Лазовић не сазна да ли ће у септембру у пензију ваља још додати да је Кадровска комисија факултета вратила предлог Одељењу за филозофију – да предлагачи још једном одвагају. Можда нису знали за неодстатке на које указују Грубор и Прелевић.

Живан Лазовић: Таблоидни текст

Живан Лазовић, редовни професор Филозофског факултета у Београду, реаговао је на текст под називом "Бивши декан Филозофског факултета не жели у пензију", објављен на порталу Нова.рс.

Реаговање Живана Лазовића преносимо у целости. □

„У рубрици ДРУШТВО 06. мар 2023 у 16.04 колумниста Миленко Васовић објавио је

Нова афера на Филозофском - ко (не) испуњава критеријуме и ко неће у пензију?

Пише: Нова С

среда, 29 март 2023 07:40

таблоидни текст под насловом “Бивши декан Филозофског факултета не жели у пензију” недостојан профила портала нова.рс и новинарске струке.

У том тексту је на крајње непрофесионалан начин, без претходне провере, изнет низ флагрантних неистина на мој рачун. Господин Васовић уопште није нашао за сходно да се упозна са законским условима и процедуром продужења радног односа на универзитету, већ се у потпуности ослонио на дезинформације које су му пружили професори Небојша Грубор и Душко Прелевић и, уз бројне погрешке, зачинио их својим тенденциозним коментарима. На седници одржаној 09.02.2023. Одељење за филозофију је више него убедљивом већином гласова (не треба посебно ни помињати да су једино професори Грубор и Прелевић били против) усвојило предлог о продужењу мог радног односа, изабрало комисију која је констатовала да испуњавам услове и, у складу са утврђеном процедуром, тај предлог проследила факултетској кадровској комисији на изјашњавање. Свако ко жели може да добије на увид формулар из којег се види да задовољавам све законом предвиђене услове, укључујући и неопходан број радова одговарајућих категорија.

Потпуно је нетачна и тенденциозна тврдња господина Васовића да је кадровска комисија предлог вратила Одељењу на поновно разматрање; пошто су јој неколико дана

пре седнице професори Грубор и Прелевић доставили примедбе, она је само одложила изјашњавање за наредну седницу како би пружила прилику члановима одељенске комисије и самом кандидату да на те примедбе одговоре.

Са жаљењем морам да констатујем да таблоидни текст господина Васовића, препун очигледних неистина чије се објављивање коси са елементарном новинарском етиком, не доводи у питање само мој лични интегритет, већ и углед Одељења за филозофију, које је – будући да испуњавам све за то предвиђене законске и статутарне услове – предложило да ми се продужи радни однос“, закључује се у реаговању

У формулару се наводе сви радови које сам објавио од избора у звање редовног професора (2012), па је то једини разлог зашто је поменуто друго издање монографије Проблем филозофског скептицизма, из 2017. године. У ту рубрику је укључена и моја нова књига Језик, контекст и знање (ЦОБИСС.СР-ИД 107965193), са којом испуњавам један од минималних услова за продужење радног односа. О професионалном моралу господина Васовића речито сведочи чињеница да он моју нову књигу уопште није поменуо.

Слично овоме, мој осврт “Чему прекрајање (а не “прикривање”, како погрешно стоји у Васовићевом тексту) историје српске филозофије?” није у формулару прослеђеном кадровској комисији категоризован као научни рад, већ управо онако како то предвиђају упутства ресорног министарства, као критички осврт (М27). Зашто Господоин Васовић и овде изврће ствари?

Са жаљењем морам да констатујем да таблоидни текст господина Васовића, препун очигледних неистина чије се објављивање коси са елементарном новинарском етиком, не доводи у питање само мој лични интегритет, већ и углед Одељења за филозофију, које је – будући да испуњавам све за то предвиђене законске и статутарне услове – предложило да ми се продужи радни однос“, закључује се у реаговању.

Душко Прелевић: Не може се памфлет против покојног професора Слободана Жуеића представљати као "оригинални научни рад"

Пише: Нова С
среда, 29 март 2023 07:40

Душко Прелевић, редовни професор Одељења за филозофију Филозофског факултета у Београду, реаговао је текст објављен на порталу Нова.рс.

Његово реаговање преносимо у целости:

„У свом реаговању на текст колумнисте Миленка Васовића (у рубрици „Друштво”, 7. март 2023. године у 14:38), професор Живан Лазовић је написао како се господин Васовић ослонио на дезинформације које смо му наводно професор Небојша Грубор и ја пружили у вези с његовом неиспуњеношћу услова за продужење радног односа након 65 година на Филозофском факултету у Београду. Тиме је он сам изнео дезинформацију, пошто директне комуникације између мене и господина Васовића није било, већ је, по свој прилици, савесни новинар изнео само неке од тврдњи које се могу наћи у јавно доступним (архивираним) дописима, а који су по овом питању били упућени Кадровској комисији на разматрање.

Штавише, Ж. Л. нас је ексклузивно обавестио (истина, с потпуно другачијом намером) да смо професор Грубор и ја били у праву када смо изнели став да његов текст „Чему прекрајање историје српске филозофије“ не треба вредновати као оригинални научни рад. Лепо је од колеге сазнати такву вест из новина, када је већ тешко доћи до ње редовним путем на радном месту. Ипак, Ж. Л. је пропустио да каже да се тиме његов текст не може користити у прилог испуњености минималних услова за продужење радног односа, већ да се у најбољем случају може навести као један од (не малог броја) разлога неиспуњености услова из члана 162. Статута Филозофског факултета у Београду. У вези с тим, господин Васовић је истакао у својој колумни могућу везу између сепарата домаћег часописа Тхеориа и улоге Ж. Л. у отежавању кандидатуре покојног професора и колеге Слободана Жуњића у САНУ.

